

EEN APPEL IN EEN FLES

Ik herinner mij heel goed dat ik als kind op de schoorsteenmantel van mijn grootmoeder een appel in een flesje zag. Dit was een waar wonder voor mij, dat ik trachtte te doorgronden. 'Hoe kon de appel in zo'n klein flesje komen?' vroeg ik mezelf af. De appel was precies even dik en rond als het flesje; hoe heeft men hem erin kunnen krijgen? Hoewel het ten strengste verboden was de schatten op de schoorsteenmantel aan te raken, nam ik het flesje eraf en kwam in mijn jong gemoed tot de overtuiging, dat de appel niet door de hals in het flesje gekomen kon zijn, en na vruchteloos geprobeerd te hebben de bodem los te schroeven, was ik er ook even zeker van, dat de appel er niet van onderen in gebracht was. Eens, in de volgende zomer, zag ik echter aan de tak van een appelboom een ander flesje, dat een eigen neefje moest zijn van mijn oude vriend op de schoorsteenmantel. In dit nieuwe flesje groeide een appeltje, dat met het takje door de hals was gestoken toen het nog heel klein was. Als men goed bekend is met de natuur, blijft er nu geen verwondering meer over. Deze ontdekking uit mijn kinderjaren zal ik thans gebruiken als een beeld. Laat ons de appels in het flesje brengen, als zij nog klein zijn; hetwelk is, overgezet zijnde: laat ons de kinderen in hun jonge jaren naar het huis van God brengen door middel van de zondagsschool, in de hoop, dat zij in latere jaren de plaats van de tabernakels van Zijn eer lief zullen hebben, en daar het eeuwige leven zullen zoeken en vinden. Als wij onze zondagen somber en vervelend maken, kan in menig jeugdig gemoed hierdoor een vooroordeel ontstaan tegen de godsdienst. Wij wensen juist andersom te handelen. De preek moet niet zo lang en zo vervelend zijn, dat de jongelui eronder zuchten, of er zal iets heel verkeerd uit voortkomen. Met een levendige, boeiende prediking, die de aandacht gaande houdt, en liefdevolle onderwijzers, die de waarheid nog meer op het jeugdige hart trachten te binden, zullen wij over het volgend geslacht niet hebben te klagen, dat zij hun legering hebben vergeten.

